

Sygn. akt III CO 393/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku M. G.  
z udziałem M. L.  
o zawezwanie do próby ugodowej,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 13 maja 2022 r.,  
na skutek przedstawienia przez Sąd Rejonowy w G.  
akt o sygn. I Co [...]  
celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania  
sprawy.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z 21 lutego 2022 r. Sąd Rejonowy w G. wystąpił do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Sąd Rejonowy wyjaśnił, że M. G. wystąpił z wnioskiem o zawezwanie M. L. do próby ugodowej odnośnie do roszczeń o zapłatę kwoty 214.986 zł, jako odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę i krzywdę wyrządzone czynem niedozwolonym. Wzywający wskazał, że jego przeciwnik mieszka w Stanach Zjednoczonych AP, w L.. Wzywający oznaczył właściwość sądu, do którego skierował wniosek stosownie do art. 185 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy stwierdził jednak, że właściwość sądu określona na podstawie miejsca zamieszkania albo siedziby wzywającego, do której ustawodawca odwołał się w tym przepisie, ma charakter

posiłkowy i może być uznana za kryterium oznaczenia sądu właściwego wtedy, gdy wzywa do ugody osobę, której miejsca zamieszkania za granicą nie zna, a wzywający w niniejszej sprawie zna zagraniczne miejsce zamieszkania wezwanego do próby ugodowej.

Sąd Rejonowy stwierdził, że ma jurysdykcję w sprawie, co wynika z art. 1103<sup>7</sup> pkt 2 k.p.c., a podstawą jego wystąpienia jest art. 45 w związku z art. 185 w związku z art. 27, art. 28 i w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oznaczenie sądu na podstawie art. 45 k.p.c. ma miejsce wtedy, gdy na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej sądu w sprawie. Sąd wyznaczony na podstawie tego przepisu staje się sądem właściwym, a jego zadaniem jest w pierwszej kolejności ocena jurysdykcji krajowej. W niniejszej sprawie istnienie jurysdykcji zostało przez Sąd Rejonowy uznane za niewątpliwie, na podstawie art. 1103<sup>7</sup> pkt 2 k.p.c. Sprawa wszczęta przed Sądem Rejonowym to zawezwanie do próby ugodowej odnośnie do roszczeń o naprawę szkody i krzywdy wyrządzonej wzywającemu czynem niedozwolonym. Właściwość sądu w takiej sprawie ma być oznaczona na podstawie art. 185 § 1 k.p.c., w świetle którego o zawezwanie do próby ugodowej – bez względu na właściwość rzeczową – można zwrócić się do sądu rejonowego ogólnie właściwego dla przeciwnika, a w braku podstaw do ustalenia tej właściwości - do sądu rejonowego właściwego dla miejsca zamieszkania albo siedziby wzywającego. Sąd ogólnie właściwy dla przeciwnika to sąd, w którego okręgu ma on miejsce zamieszkania. W kontekście zarówno jurysdykcji, która ma być jurysdykcją polską, jak i art. 28 k.p.c. – w którym już wyraźnie ustawodawca dookreślił, że odwołuje się do miejsca zamieszkania pozwanego w Polsce, jako przesłanki wyznaczenia właściwości sądu polskiego – jako miejsce zamieszkania pozwanego (wezwanego) na gruncie art. 27 k.p.c. należy rozumieć jego polski adres. Pojęcie miejsca zamieszkania w art. 27 i 28 k.p.c. (*domicilium*) odnosi się zatem do miejsca położonego w Polsce. Jeśli takiego miejsca nie ma, na przykład dlatego, że pozwany (wezwany do próby ugodowej) ma miejsce zamieszkania

zagranicą, to właściwość sądu w postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej ma być oznaczona na podstawie kryterium z art. 185 § 1 *in fine* k.p.c.

Sąd Rejonowy w G. jest sądem właściwym miejscowo w sprawie stosownie do art. 185 § 1 *in fine* k.p.c. Jego wystąpienie o oznaczenie sądu właściwego nie może być zatem uwzględnione.